Concursul Iosif Badescu
Ediţia I, 11 aprilie 2025
Clasa I

Citește cu atenție textul. Identifică greșelile de scriere, ortogramele, semnele de punctuație lipsă sau greșite și rescrie textul corect.

alice era în gradină și privea fluturii. ea vrea săfie singură puțîn.
Deodată vede un iepure care mergea repede și ținea un ceas în lăbutele lui. cheasul ticăia tare.
vai vai întîrzii strigă iepurel
alice sa ridicat și alerga după el. trecu pe sub un pom și se baga întrun tufiș mare.
ajunse la o ușă mică fără chee. pe masă era o sticlă scria beama
ea bue din sticla și începu săse micșoreze
acum pot să intru zise fata
intră întrun loc plin de flori care cântau și păsări care vorbeau. acolo era și un motan mov care nu avea corp
cine esti întrebă alice
sunt motanu zîmbitor răspunse el și dispăru

Concursul Iosif Badescu
Ediţia I, 11 aprilie 2025
Clasa a II-a

Citește cu atenție textul. Identifică greșelile de scriere, ortogramele, semnele de punctuație lipsă sau greșite și rescrie textul corect.

doroti locuia într-o căsuță mică cu unchiul și mătușa ei. era liniște în sat pînă într-o zi cînd veni o tornadă
vîntul sufla tare și casa se ridică în cer. cînd doroti deschise ușa văzu o lume strălucitoare cu iarbă roz și flutur galbeni
unde sînt întreabă ea
ai ajuns în ținutul oz spuseră doi pitici veseli
doroti voia săsă întoarcă acasă
trebuie să mergi la vrăjitorul cel mare ia zis un pitic
pe drum fată găsii o spînzurătoare care vorbea un om de fier fără inimă și un leu fricos
noi vrem curaj și inimă și creier au zis toți
mergeau pe drumul galben dar aparură vrăjitoarea cea rea și niște maimuțe cu aripii
nai să scapi țipă vrăjitoarea
dar doroti avea pantofii magici și spuse dorința
casa se întorse și fata se trezi în patul ei
che bine că a fost doar un vis

Ediţia I, 11 aprilie 2025
Clasa a III-a

Citește cu atenție textul. Identifică greșelile de scriere, ortogramele, semnele de punctuație lipsă sau greșite și rescrie textul corect.

matilda era o fată foarte deșteaptă. îi plăcea săcitească cărți grele și să scrie poveste
părinți ei nu o încuraja
dece nu te uiți la televizoru și să mănînci chipsuri ca tot copii întrebă tatăl
dar matilda nu voia săfie ca ceilalț
mergea zilnic la bibliotecă și cerea carti tot mai groase
citea repede și înțelegea tot
la școală avea o învățătoare blîndă care îi spunea că poate să fi ce vrea
ai un minte luminată îi zicea ea
într-o zi matilda a-ți dat seama că are o putere ascunsă
când s-a concentrat, o carte sa mișcat singură pe bancă
ce ciudat gîndi fata
a doua zi reuși să mute un creion apoi o cană
dacă îți folosești mintea, poți muta lumea zise ea
de atunci încolo, matilda învăță să folosească puterea doar pentru bine
che frumos e să fi bun spunea ea în gînd și zîmbea

Concursul Iosif Badescu
Ediţia I, 11 aprilie 2025
Clasa a IV-a

Citește cu atenție textul. Identifică greșelile de scriere, ortogramele, semnele de punctuație lipsă sau greșite și rescrie textul corect.

într-o noapte liniștită, Micul Prinț privea Stele-le de pe mica lui planetă. îi era dor de Floarea sa care rămasese singură sub clopotu de sticlă.

Călătoria îl purtase pe multe planete unde întâlnise Oameni mari care nu înțelegeau nimic. un Împărat care dădea ordine la Soare, un Bețiv care bea că să uite că bea, și un om de afaceri care număra Stele și zicea că-s ale lui.

Micul prinț nu putea înțelege dece Oamenii mari uita ce-i mai important

Pe Pămînt a cunoscut o vulpe. ea ia spus: „Numai cu inima poți vedea bine. esențialu e invizibil pentru Ochi.”

Băiatul ascultă și simți ceva ce nu mai simțise pînă atunci

În deșert, întîlni un Aviator care repara o Avion stricată. Între ei se născu o prietenie blîndă

Când venii Timpul Despărțiri, Micul Prinț spuse: „mă vei regăsii în Stele. Cînd te uiți noaptea la cer, o să rîzi și o să crezi că toate stelele rîd.”

Aviatorul îl privi cu Lacrimi în ochi și știa că acea întîlnire îl schimbă pentru totdeauna

Concursul Iosif Badescu
Ediţia I, 11 aprilie 2025
Clasa a V-a

Citește cu atenție textul. Identifică greșelile de scriere, ortogramele, semnele de punctuație lipsă sau greșite și rescrie textul corect.

A fost o zi frumoasă de primăvară. Soarele strălucea pe cerul albastru și păsările ciripeau vesele. Ana și Maria sau dus la parc să se joace. Ana avea o minge roșie și Maria avea o păpușă. Ele sau așezat pe o bancă și au început să vorbească.

"Mie îmi place foarte mult să mă joc afară," a spus Ana. "Aerul proaspăt mă face să mă simt bine."

"Și mie îmi place," a răspuns Maria. "Dar mie îmi place să citesc cărți. Am citit o carte interesantă despre animale."

De o dată, au văzut un cățel mic care se plimba singur. Era un cățel alb cu pete negre. Fetele sau ridicat și sau dus spre el. Cățelul era speriat și tremura.

"Să-l ajutăm," a spus Ana. "Poate sa pierdut."

Maria a fost de acord. Au luat cățelul și au început să caute stăpânul. Au întrebat pe oamenii din parc dacă au văzut pe cineva care șia pierdut cățelul. După un timp, au găsit o doamnă care îl căuta. Doamna a fost foarte fericită săși revadă cățelul și lea mulțumit fetelor.

Ana și Maria sau simțit bine că au ajutat. Au continuat să se joace în parc, fericite că au făcut o faptă bună. Ziua sa terminat și fetele sau întors acasă, cu inima plină de bucurie.

Concursul Iosif Badescu
Ediţia I, 11 aprilie 2025
Clasa a VI-a

Citește cu atenție textul. Identifică greșelile de scriere, ortogramele, semnele de punctuație lipsă sau greșite și rescrie textul corect.

Într-o dimineață însorită de vară Maria și bunicul ei au plecat la pescuit. Bunicul avea o barcă veche din lemn pe care o îngrijea cu multă dragoste. Maria era foarte entuziasmată. Îi plăcea mult să meargă la pescuit cu bunicul.

Au ajuns la lac și sau urcat în barcă. Bunicul a început să vâslească încet spre mijlocul lacului. Apa era liniștită și strălucea sub soare. Maria privea atentă la suprafața apei sperând să vadă pești.

"Uite Maria" a spus bunicul arătând spre un loc. "Acolo este un loc bun de pescuit.“

Au aruncat undițele în apă și au așteptat După un timp undița Mariei a început să se miște. Era un pește mic dar Maria era foarte fericită. Bunicul a ajutato să scoată peștele din apă.

"Bravo, Maria!" a spus bunicul zâmbind. "Ai prins primul pește."

Au continuat să pescuiască. Bunicul a prins câțiva pești mai mari. Maria a prins și ea câțiva pești mici. Era o zi minunată.

La prânz au mâncat sandvișuri și au băut suc. Era liniște și pace pe lac. Maria se simțea fericită și relaxată.

După prânz au mai pescuit puțin apoi au decis să se întoarcă acasă. Maria era puțin obosită dar foarte mulțumită. Îi plăcuse mult ziua petrecută cu bunicul.

Când au ajuns acasă, au curățat peștii și iau pus la frigider. Maria a ajutato pe bunica să pregătească cina. Au mâncat pește proaspăt și au povestit despre ziua lor.

Maria sa culcat fericită. A visat pești mari și lacuri strălucitori. A fost o zi de neuitat.

Concursul Iosif Badescu
Ediţia I, 11 aprilie 2025
Clasa a VII-a

Citește cu atenție textul. Identifică greșelile de scriere, ortogramele, semnele de punctuație lipsă sau greșite și rescrie textul corect.

Era o dimineață matinală de vară, când am hotărât să merg la o explorare în pădurea deasă. Aerul proaspăt și curat îmi umplea plămânii cu o senzație plăcută. În timp ce mergeam pe poteca îngustă am observat cu ochii mei o veveriță roșcată care își căuta provizii.

De o dată, am auzit un zgomot puternic. Un urs mare a apărut din spatele unui tufiș. Ursul era fioros, și îmi era frică teribilă.

Am început să alerg repede, încercând să scap de urs. Alergam cât de repede puteam, cu inima bătând tare. După ce am alergat o distanță lungă, am reușit să mă ascund întro scorbură de copac. Ursul a trecut pe lângă mine.

Am așteptat o perioadă lungă până când am fost sigur că ursul a plecat departe. Am ieșit din scorbură tremurând. M-am întors încet spre casă teafăr dar cu o experiență memorabilă.

Aș fii vrut să scriu în jurnalul meu personal despre asta.

Concursul Iosif Badescu
Ediţia I, 11 aprilie 2025
Clasa a VIII-a

Citește cu atenție textul. Identifică greșelile de scriere, ortogramele, semnele de punctuație lipsă sau greșite și rescrie textul corect.

Era o după-amiază liniștită când am hotărât să vizitez biblioteca orășenească. Îmi plăcea foarte mult să citesc cărți, și știam că biblioteca este un loc plin de cunoaștere și aventură.

Când am ajuns, am observat că era o atmosferă calmă și relaxantă. Raftul era plină de cărți de toate felurile, de la romane și poezii, până la cărți de istorie și știință.

O bibliotecară amabilă și binevoitoare m-a întâmpinat cu un zâmbet. Ea ma ajutat să găsesc cartea care o căutam, un roman interesant despre exploratori curajoși.

Am luat cartea și mam așezat la o masă, într-un colț liniștit al bibliotecii. Am început să citesc cu entuziasm. Povestea era captivantă și plină de suspans.

Î-n timp ce citeam, am văzut cu ochii mei un grup de copii care se purtau cam ciudat. Ei vorbeau tare și râdeau zgomotos, deranjând pe ceilalți cititori.

O doamnă bibliotecară le-a atras atenția și lea cerut să fie mai liniștiți. Copilul sau potolit și au început să citească.

Am continuat să citesc, pierdut în lumea cărți. Biblioteca era un loc minunat, unde puteai să evadezi din realitate și să descoperi lumi noi.

Când sa terminat timpul, am returnat cartea și am plecat spre casă, cu inima plină de bucurie și cunoaștere. Era o după amiază memorabilă.

Mi-ar place să mai am astfel de experiențe.

. **Concursul Iosif Badescu**
Ediţia I, 11 aprilie 2025
Clasa a IX-a

Citește cu atenție textul. Identifică greșelile de scriere, ortogramele, semnele de punctuație lipsă sau greșite și rescrie textul corect.

„Cărțile eliberatoare… Care sunt ele? Cărțile scrise acum în închisori din țara noastră și publicate dincolo de zidurile lor. Cărți cărora ar trebui să poarte, în pagini, aerul umed și mucegaiul temniței, dar care din fericire degajă un cu totul alt aer. Scrierea oricărei cărți î-l eliberează oricum pe autor de o insuportabilă greutate interioară, dar cărțile la care ne referim sunt dublu eliberatoare. (…) Închisorile noastre aspiră uneori la statutul „închisorilor de patru stele".

Mai întâi, prin însăși posibilitatea de a scrie acolo. Tradiția ce urcă până la mijlocul secolului XIX permitea doar deținuților politici, adică celor întemnițați pentru ideile lor, posesia în închisoare de cărți, creion și hârtie. Deținuților de drept comun, celui ce păcătuise(ră) cu bună știință împotriva legii comune, li se îngăduia doar, excepțional, lectura Bibliei și nimic altceva. (Scrisul – nicivorbă.)

În al doilea rând noul curent de proză politică scriptică ale acestor cărți are un cîștig, și anume, o celeritate amețitoare. Odinioară, după ce ieșea de sub captivitate, fostul deținut – îmbătrânit cu o sută de ani – se apuca în fine săși aștearnă pe hârtie experiența unică. (…) Închisorii lui N. Steinhardt î-i datorăm una dintru cele mai impresionante confesiuni scrise în limba română. Operele carcerale semnate de prizonierii noștrii contemporani traversează în schimb fără nici o dificultate zidurile temnițelor, multiplicându-se imediat în mii de exemplare. (…)

În urmă considerațiilor de mai sus, cred că, problema autorilor reali ai operelor zămislite între zidurile închisorilor românești din secolul al XXI-lea nici nu se mai pune. Șia pierdut orice importanță."

(Mihai Zamfir, *Cărțile eliberatoare*, în **România literară**, nr. 10/2016)

Concursul Iosif Badescu
Ediţia I, 11 aprilie 2025
Clasa a X-a

Citește cu atenție textul. Identifică greșelile de scriere, ortogramele, semnele de punctuație lipsă sau greșite și rescrie textul correct

„Libertatea este, în ziua de astăzi darul cel mai abuzat. Libertatea despre care noi vorbim mereu este amprenta lui Dumnezeu în om. (...) Pentru că omul, în măsura în care este chip al lui Dumnezeu, în **aceași** măsură are implantate în natura lui, în firea lui, structurile atributive pe care Dumnezeu Însuși le are. Diferă doar planul în care sunt transpuse acestea. În plan divin vorbim despre transcendență, vorbim despre absolut, în timp ce în plan strict uman vorbim despre ceea ce este creat, ceea ce are început. Tot **ceeace** are început are și sfârșit. Așa este și cu libertatea omului. Dacă Dumnezeu este **finţa** absolută, „Eu sunt Cel ce sunt”, iar la El libertatea este **întrun** plan absolut, **neputînd** fi condiționată decât de Sine Însuși, omul ca oglindă și chip al lui Dumnezeu, nu este decât același plan divin, însă cu început și cu sfârșit. Începutul este la Dumnezeu și, fără **în doială**, dacă începutul este la Dumnezeu, și sfârșitul trebuie să fie la Dumnezeu. (...)

A fi liber înseamnă a fi conștient că nu ești singur pe lume și că ai responsabilitate față de celălalt. **Fie care** dintre noi avem libertatea dată. Vreau să fac referință la un text evanghelic, pilda talanților. Această parabolă este un exemplu clasic că Dumnezeu dă libertate fiecăruia. **Findcă** a dat daruri fiecăruia. Dar nu mărimea darurilor contează aici, ci faptul că Dumnezeu a dat darurile pentru a **fii** înmulțite. Iar aici încă odată avem libertatea omului, măsura în care el **șio** înmulțește sau nu. **Pentrucă** dacă tu ai un talant, iar altul are zece și îi înmulțește, iar celălalt are unul și îl îngroapă, problema este aceeași. În ce măsură îndeplinești tu datul fundamental a **cea** ce tu ești, adică libertatea de a înmulți, de a crea, de a face? Ne întrebăm **demulte** ori de ce Dumnezeu **lea** dat unora doar un talant? Nu trebuie să punem problema așa. Dumnezeu a dat talantul după puterea **fie căruia**, dar Dumnezeu nu apelează sau nu contabilizează talanții, ci apelează la libertatea omului.”

Augustin Păunoiu, Libertatea:„conștiința că nu ești singur, responsabilitatea față de celălalt (interviu realizat cu Remus Rus, profesor de Istoria și Filosofia Religiilor)

Concursul Iosif Badescu
Ediţia I, 11 aprilie 2025
Clasa a XI-a

Citește cu atenție textul. Identifică greșelile de scriere, ortogramele, semnele de punctuație lipsă sau greșite și rescrie textul corect.

„Să considerăm de pildă demersurile, pe care le numim jocuri. Mă refer la jocul scenic, jocurile de cărți, jocuri cu mingia, jocuri olimpice ș a m d. Ce au ele toate în comun? Să nu spui: «Trebuie să aibă ceva în comun, altfel nu s-ar numi jocuri». Ci, să privești și să vezi dacă au ceva în comun, toate“. Am reprodus o parte dintr-un avertisment adresat de Ludwig Wittgenstein în Investigații filozofice (după versiunea în limba română, în „Viața Românească“, nr.5, 1987, p.69). Avertismentul își păstrează întreaga sa actualitate, am putea chiar spune că varietatea și complexitatea acțiunilor desemnate prin jocuri, au crescut. Aproape orce abordare a problemei ratează măcar una dintre variantele jocurilor. Până și în Dicționarul explicativ al limbi române (Editura Academiei R.S.R.,1975,p.480) trecerea în revistă a tipurilor de jocuri omite jocurile individuale de strategie (inteligență), atât de importante: ca urmare a dezvoltării jocurilor cu ajutorul calculatorului. […]

Să reținem deocamdată patru trăsături esențiale în activitățile pe care le avem în vedere sub denumirea de jocuri: caracterul agreabil natura imprevizibilă aspectul problematic și cel strategic. Știința nu putea să-și refuze curiozitatea de a descifra o structură atât de complexă și de profund umană, care intră ca o componentă obligatorie în orice activitate creatoare. Desigur ponderea cu care participă fiecare trăsătură dintre cele patru de mai sus diferă de la un joc la altul, depinde de persoană și de conjectură. Dacă agreabilul rămâne deocamdată o categorie mai degrabă psihologică, pe care nu știm încă s-o descriem într-un mod mai riguros, imprevizibilul, problematicul și strategicul fac obiectul unor discipline științifice prestigioase ca teoria informației, inteligența artificială și teoria matematică a jocurilor.[...]

(*Jocul ca libertate*, Solomon Marcus)

Concursul Iosif Badescu
Ediţia I, 11 aprilie 2025
Clasa a XII-a

Citește cu atenție textul. Identifică greșelile de scriere, ortogramele, semnele de punctuație lipsă sau greșite și rescrie textul corect.

Termenul de *lectură creativă* poate pare pleonastic, pentru că lectura este un proces care implică în cel mai înalt grad creativitatea. Totuşi, să nu uităm că, pentru o perioadă destul de lungă, am învăţat sau am fost învăţaţi să vorbim despre texte reproducând părerile experţilor, a criticilor şi al istoricilor literari, că pentru uni literatura este un spaţiu mai curând muzeal şi mai curând al trecutului decât al prezentului, de care trebuie să ne apropiem cu sfială şi cu respect, că, pe scurt, am fost obijnuiţi să punem o distanţă între noi şi text. Ca atare, termenul subliniază posibilitatea de a anula această distanţă, de a ne apropia prin investire personală de texte, participând cu mintea, cu sufletul sau cu imaginaţia, cu proprile experienţe de viaţă sau de lectură la construirea sensurilor unui text. Lectură creativă înseamnă să descoperim diferite perspective despre lume şi viaţă, să ne descoperim citind, să avem o relaţie intimă cu textul, căreia îi putem da, astfel, viaţă şi sensuri noi, să aducem în lectură întreaga noastră fiinţă, cu experienţele, ideile, stările şi sentimentele care textul ni le provoacă. Lectura creativă presupune construirea relațiilor dintre idei, evenimente și contexte, care sunt implicate într-un text și conduce spre o mai bună înțelegere a propriilor idei, în măsura în care le relaționăm cu ideile altora. Lectura creativă înseamnă, deasemenea, convocarea propriilor experiențe și cunoștiințe despre lume în examinarea critică a ideilor („ce” – ul) și structurii („cum” – ul) textelor.
Care sunt textele care pot fi abordate prin activități de lectură și scriere creativă? Răspunsul la această întrebare este din punctul meu de vedere, clar: pentru orice text putem găsii căi care să stimuleze învestirea personală a elevilor în timpul lecturii. Condiția esențială este să găsim acele căi de acces spre text care pot provoca dialogul elevilor cu textul și cu ei înșeși.

(Florentina Sâmihăian, ***Lectură şi scriere creativă***)